

Inauguracja roku akademickiego _ wersja I – czcionka 12

Akademia Mazovia
Siedlce, CKiS, 30.09.2023

Szanowna Pani Rektor

Dostojny Kanclerzu

Czcigodny Senacie

Kochani Studenci

Poświęceni – dla akademickiej społeczności – Pracownicy Administracji

1. Proszę przyjąć słowo serdecznych pozdrowień i życzeń od Biskupa Siedleckiego Kazimierza Gurdy.

Ksiądz Biskup nie mógł uczestniczyć w dzisiejszej Uroczystości, ale otacza nas swoją życzliwością, modlitwą i błogosławieństwem.

Przed rokiem na inauguracji roku akademickiego uczestniczyliśmy w wyjątkowym dla Akademii wydarzeniu poświęcenia sztandaru uczelni.

Dzisiaj pod tym poświęconym sztandarem możemy rozpocząć 25 jubileuszowy rok działalności naszej Alma Mater.

Każdy jubileusz uczelni zachęca,

- by z wdzięcznością powrócić do początku
- by wspomnieć wszystkich dotychczasowych rektorów, profesorów, pracowników i absolwentów.

Dalecy jesteście od tego, by całe uczelniane dobro i wszelkie uczelniane zasługi przypisać tylko niektórym albo tylko ludzkiej zapobiegliwości.

Nasi ofiarni ojcowie i nasze poświęcone matki zbierając plony i owoce swojej corocznej pracy kierowali wzrok ku niebu i wyznawali:

Boże, daliśmy Ci trud i poty, Tyś nam dał urodzaj złoty.

Czy stając przy naszym uczelnianym «sreberku», podobnie jak przywołani dziś ojcowie i matki, wyznamy szczerym sercem:

Boże, z Twoich rąk żyjemy, choć naszymi pracujemy?

2. Dziś na tej teatralnej scenie rozpoczynamy jubileuszowy rok działalności naszej Alma Mater. Jutro zrobimy to przy Pańskim ołtarzu.

Z uczelnianego zaproszenia na inaugurację dotarła do nas wszystkich informacja o Mszy Świętej w intencji całej akademickiej społeczności. Ta Eucharystia będzie celebrowana o godz. 18.00 w kościele parafialnym pod wezwaniem świętego Józefa.

Liturgia Bożego Słowa jutrzejszej niedzieli zawiera fragment listu nawróconego Szawła do Filipian:
*Dopełnijcie mojej radości przez to,
że będziecie mieli te same dążenia [...] niczego nie pragnąc [...] dla próżnej chwały,
lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie.
Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich.
To dążenie niech was ożywia; ono było w Jezusie.
Czy zapagniemy właśnie tak przeżyć jubileuszowy rok?*

Na jutrzejszej Eucharystii będziemy modlili się słowami Psalmu 25:
*Daj nam poznać Twoje drogi, Panie,
naucz nas chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź nas w prawdzie według swych pouczeń,
Boże i Zbawco, w Tobie pokładamy nadzieję.
Czy natchnieni tymi słowami wszystko, co przed nami oddamy w ręce Tego, który jest Dawcą, Miłośnikiem i obrońcą naszego życia?*

3. Dziś koniec września, a jutro już początek października.

Październik jest miesiącem różańcowym.
Święty Jan Paweł II wielki Polak i wyjątkowy Profesor powtarzał często: *Różaniec to moja ulubiona modlitwa: modlitwa tak prosta i tak bogata.*
Różaniec jest po to,
by nasze życiowe radości i smutki połączyć z radościami i smutkami Jezusa.
I wtedy nasze serce napęlnia się pokojem,
którego świat dać nie może.

Tajemnice różańca to streszczenie całej ewangelii, czyli dobrej nowiny

- o miłości Boga do człowieka,
- o miłości, za którą tęskni ludzkie serce,
- o miłości tak wielkiej, że w najpiękniejszych snach nie mogliśmy jej sobie wymarzyć.

Przesuwać paciorki różańca,
to wędrować za Jezusem i Maryją drogą takiej miłości.

4. Dziś koniec września, a jutro już początek października.

A pierwszy dzień października to co roku dzień Małej Świętej, czyli Tereni od Dzieciątka Jezus.
To ona w «Dzienniku duszy» wyznała:
Największe nawet dary bez miłości są niczym.

*Serdeczna miłość bliźniego jest pewną drogą do Boga.
Przy końcu naszych dni zapytają nas tylko o jedno
- zapytają nas o miłość.*

Mała Terenia z Lisieux zmarła 30 września 1897
mając zaledwie 24 lata.

Nie skończyła studiów.

Nie była ani matką, ani przełożoną.

Nie głosiła kazań,

nie zakładała żadnych dobroczynnych towarzystw.

*Napisała tylko jedną książkę – swoją autobiografię
i to z polecenia przełożonej.*

Pozornie nic wielkiego nie zrobiła.

Kochała Boga, którego nie widziała

i kochała ludzi, z którymi się nie spotykała,

[bo od świata oddzielała ją klasztorna cela] (ks. J. Twardowski).

Kochała Boga i bliźnich – nic więcej.

Oto tajemnica wszystkich świętych.

5. I tak dochodzimy do jubileuszowych życzeń na cały najbliższy rok

- ✚ Szanowna Pani Rektor, Dostojny Kanclerzu,
Czcigodny Senacie, Pracownicy Administracji,
Kochani Studenci:

*Dopełnijcie naszej radości przez to,
że będziecie mieli te same dążenia [...]
niczego nie pragnąc [...] dla próżnej chwały,
lecz w pokorze oceniając jedni drugich
za wyżej stojących od siebie.*

- ✚ Życzenie drugie dotyczy misterium naszego życia
wpisanego w tajemnice różańcowe:

Oby nam się udawało dostrzegać Rękę Miłosiernego Ojca,
który przez nasze radości i smutki, przez nasze zyski i straty
czyni nas świętymi, czyli zdolnymi do życia w miłości.

- ✚ Życzenie trzecie płynie z serca Małej Tereni z Lisieux:

Jaka to radość

pomagać

dźwigać

biec do chorego z wywieszonym językiem

serce własne nieść jak gorączkę

rozdawać

i wciąż się czuć bezradnym – być niczym

by Pan Bóg mógł działać

bo wszystko jest wtedy

kiedy nic dla siebie (ks. J. Twardowski)

Ukochać bliźnich, *bo wszystko jest wtedy,
kiedy nic dla siebie.*

Nasze dyplomy, tytuły, odkrycia, prace ...
wszystko psu na budę bez miłości.

I nie może być inaczej, bo *Deus caritas est.*
I nikt tego nie zmieni.